

Р Е Ш Е Н И Е №150

гр.Перник, 07 май, 2012 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, касационен състав, в публично заседание на единадесети април две хиляди и дванадесета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

ЧЛЕНОВЕ: Емилия Иванова
Слава Георгиева

при секретаря М. и в присъствието на прокурор Стефанова, като разгледа докладваното от съдия Станчев к.н.а.х. дело № 126/2012 г. по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно процесуалния кодекс във връзка с чл. 63, ал. 1, пр. 2 от ЗАНН.

С решение от № 1130 от 28.XII.2011 г., постановено по НАХД № 1546/2011 г., Пернишки районен съд е потвърдил наказателно постановление № 23-2303158 от 06.VI.2011 г., издадено от Директора на дирекция "Инспекция по труда" – СО, София, с което на "Те груп" ЕООД със седалище и адрес на управление Перник на основание чл. 416, ал. 5 във връзка с чл. 414, ал. 3 от Кодекса на труда /КТ/, е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лв. за извършено нарушение на чл. 62, ал. 3 във вр. ал. 1 от КТ.

Недоволно от така постановеното решение е останало санкционираното дружество, което с касационна жалба, обжалва същото. В жалбата се излагат доводи за незаконосъобразност на постановеното решение и се претендира за неговата отмяна. Твърди се, че фактическата обстановка в НП не отговаря на действителната. В съдебно заседание касационният жалбоподател не изпраща представител.

Ответникът по касационната жалба Директорът на Дирекция "ИТ"- СО, не взема отношение.

Представителят на Окръжна прокуратура - Перник счита жалбата за неоснователна и предлага да се потвърди обжалваният съдебен акт.

Административен съд, Перник, като провери законосъобразността и обосноваността на първоинстанционното решение във връзка с направените от касатора оплаквания, намери следното:

Касационната жалба е процесуално допустима. Разгледана по същество, тя е основателна поради следните съображения:

Срещу дружеството-касационен жалбоподател е ангажирана имуществената отговорност по чл. 414, ал. 3 КТ за това, че в дружеството е допуснат до работа, работник - шофьор преди да му е предоставено копие от уведомлението по чл. 63, ал. 2 от кодекса на труда, заверено от ТД на НАП.

От събраните от районния съд доказателства, подробно обсъдени в мотивите на въззивното решение, се налага спорния извод, че касаторът е извършил описаното в АУАН и НП административно нарушение по чл. 63, ал. 2 във вр. ал. 1 КТ, за което е санкциониран на основание чл. 416 , във вр. с чл. 414, ал. 3 от КТ с налагане на имуществена санкция в определения от АНО размер. В тази връзка необосновано районен съд е приел, въз основа на събраните гласни и писмени доказателства по делото, че към 25.X.2010 г. е било налице

възникнало трудово правоотношение между Тодор Чиндин и касатора, като за това е изготвен трудов договор в изискуемата от закона писмена форма, но на работника не е предоставено копие от уведомлението по чл. 62, ал. 3 от кодекса на труда, заверено от съответната ТД на НАП. Тези изводи на първоинстанционния съд се споделят напълно от настоящата инстанция, като в този смисъл са събраните гласни и писмени доказателства по делото - показанията на актосъставителя, справка по реда на чл. 402 от КТ, справка за регистрация на трудови договори. Правилно Съдът е отчел обективния и безвиновен характер на отговорността по чл. 83 от ЗАНН, ангажирана срещу юридическите лица и едноличните търговци. Незаконосъобразни са изводите му за **немаловажност** на нарушението и същевременно - за наличие на обстоятелства, възпрепятстващи намаляване на санкцията до законоустановения минимум.

Следва да се приеме за основателно твърдението на касатора, че фактическата обстановка в НП не отговаря на действителната. В тази връзка, като неотносимо обстоятелство следва да се отчете порочното съждение на АНО, че след като имало документално оформяне на книга за инструктаж от 21.X.2010 г., се предполага, според АНО, че Чиндин много дълъг период от време бил без трудов договор. Възприемайки тази теза, въззивният съд е постановил неправилно съдебно решение, вместо по реда на съдебния контрол да коригира наказателното постановление, така както е направил възраженията си касатора. Неправилно, според касатора и според касационен състав, АНО не е преценил обстоятелствата по делото, като не е обсъдил, като факт от решаващо значение, че не са настъпили никакви вредни последици за работника. Уведомлението е обработено от ТД на НАП на 26.X.2010 г. Не е доказано от страна на АНО, че Чиндин е постъпил на работа на 25.X. 2010 г., за да се вменява нарушението по чл. 414, ал. 3 от КТ. Тъй като не са ангажирани доказателства, от които може да се направи извод за настъпили вреди по отношение на работника Тодор Благоев Чиндин и пропускът е отстранен по смисъла на чл.415в от КТ преди издаване на наказателно постановление и преди установяването му от Д „ИТСО“ - гр. София, наказващият орган е следвало да квалифицира деянието по чл. 415в от КТ. Като не е направил това, той е постановил наказателното постановление в противоречие с материалноправните разпоредби.

Съгласно разпоредбата на чл. 415в от КТ /редакция ДВ бр.108/ 2008 год., която е приложимата редакция на текста към конкретното нарушение съобразно разпоредбата на чл. 3, ал. 1 от ЗАНН/, за нарушение, което може да бъде отстранено веднага след установяването му по реда, предвиден в този кодекс, и от което не са произтекли вредни последици за работници и служители, виновното лице се наказва с глоба или имуществена санкция в размер от 100 до 300 лв. Посочената норма, озаглавена "Отговорност за маловажно нарушение", регламентира критериите, по които следва да се определи дали едно административно нарушение е маловажно такова, като основание за налагане на санкция по привилегирания състав. По аргумент от разпоредбата на чл. 415в от КТ, за квалифицирането на нарушението като маловажно е необходимо кумулативното наличие на три предпоставки: 1. извършено нарушение - т.е. да е налице съставомерно от обективна и субективна страна деяние, установено по реда на КТ, 2. нарушението да може да бъде отстранено веднага след установяването му и 3. от нарушението да не са произлезли вредни последици. В мотивите си към обжалваното решение, съдът извършва разширително тълкуване на правната норма и стига до извода, че законодателят е имал предвид не само да не са

настъпили вредни последици, но и да не са възникнали предпоставки за настъпването на такива, който извод, въпреки че категорично не следва да бъде кредитиран, е довел до констатацията за неприложимост на привилегирания състав на чл. 415в, ал. 1 от КТ

Нарушението е от категорията на тези, които могат да бъдат отстранени веднага след установяването им, доколкото отстраняването на нарушението може да бъде извършено със връчване на уведомлението по чл.62 ал.4 от КТ. Въпреки, че за приложението на привилегирания състав и санкционната норма на чл. 415в, ал. 1 от КТ законът не поставя изискването нарушението да е отстранено след неговото установяване, в случая не е спорно, че „те- груп“ ЕООД като работодател го е отстранил веднага като е връчил уведомление по чл.62 ал.4 от КТ на следващия ден след подписване на трудовия договор и от нарушението не са произтекли вредни последици за работника.

Воден от изложеното, касационен състав на Административен съд Перник, намира, че следва да се отмени, като неправилно решението на РС Перник, с което е потвърдено изцяло наказателното постановление и по същество се постанови друго, с което наказателното постановление да се измени при условията на чл. 415в /отм./ КТ, като на касатора бъде определена имуществена санкция в размер на 100 лева. Следващ недостатък на решението на районен съд, респ. АНО е обстоятелството, че неправилно е прилагана разпоредбата на чл. 27 от ЗАНН и от двете инстанции. Няма убедителни доказателства за необходимостта от така определените по размер имуществени санкции. В тази връзка и при наличие на доказателства, които не дават основание да се приеме, че от страна на касатора, като работодател са извършвани нарушения на трудовото законодателство по този ред, имуществената санкция, която следва да се понесе се определя в минимален размер на действащата към момента на установяване нарушението разпоредба на чл. 415в от КТ.

Предвид изложеното, съдът

Р Е Ш И

ОТМЕНЯ решение № 1130, постановено по нах дело № 1546/2011 г. по описа на районен съд Перник, като вместо него **ПОСТАНОВИ**

ИЗМЕНЯ наказателно постановление № 23-2303158 от 06.VI.2011 г., издадено от Директора на дирекция "Инспекция по труда" СО – София, с което на "Те груп" ЕООД, гр. Перник, ул. "Кракра Пернишки" № 1, представлявано от управител И.П.И. в частта, в която на основание чл. 414, ал. 3 от КТ е била наложена имуществена санкция в размер на 2000 /две хиляди/ лева, като на основание чл. 415в, ал. 1 от КТ, редакция в сила до 24.I.2012 г., за извършено административно нарушение, което представлява маловажен случай на нарушение на разпоредбата на чл. 62, ал. 2 от КТ, при проверка по спазване на трудовото законодателство се установило, че в качеството на работодател по см. § 1 от ДР КТ е допуснал до работа Тодор Благоев Чиндин – шофьор на автобус, преди да му представи екземпляр от трудов договор и уведомление по чл. 62, ал. 3 от КТ, като намалява размера на имуществената санкция на 100 /сто/ лева.

Решението е окончателно.

Председател:

Членове: